

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 10 CZERWCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 30go Maja v. s.

Jenerał Infanteryi Xiąże Łabanow Rostowski Naymiłościwiey udarowany Orderem S. Andrzeja pierwotnego.

Officerom Jarosławskiego Kozackiego Pułku, którzy się dystyngowali w bitwach 2go 4go i 6go Pazdziernika przeszłego 1813 roku, Naymiłościwiey udzielone następne nagrody: Pułkownik *Selifontow* obdarzony Orderem S. Anny 2giey klasy z dyamentami; naczelnicy Setni, Majorowie *Chomutow* i *Selifontow* Orderem Sgo Włodzimierza 4go stopnia; Rotmistrze *Denisiew* i *Szupinski*, SztabRotmistrz *Rostowcow*, Porucznicy *Tyszynin*, *Pietrow*, *Norawlew*, *Wolmasow* i Xiąże *Szczekin-Rostowski*, Korneci, *Surdyn*, *Runow*, *Niebolsyn*, *Mierkurow*, *Hriaziew*, Xiąże *Szczekin-Rostowski*, i przykomenderowany z pierwszego ochotniczego Kozackiego pułku Pułkownika *Jachontowa*, Kornet *Somma* Orderem S. Anny 3ciey klasy.

Cesarzskie Wolne Ekonomiczne Towarzystwo na początku terażniejszego roku ogłosiło drukiem szesćdziesiątą piątą część trudów i prac swoich za rok przeszły, która mieści w sobie, oprócz innych oryginalnych i bardzo użytecznych dzieł i dowiadczzeń, opisanie w naydrobniejszych szczegółach ręcznego i nositelnego żelaznego młynka; którego wzór przedstawił zgromadzeniu jego członek Jenerał Adiutant *Kanownicyn*, z odebranych przez zwycięskie woyska Rossyjskie od nieprzyjaciela w czasie jego niajazdu na Rossyę 1812 roku. Młynek ten wielkością swoją mało co przechodzący młynek od kawy, może być bardzo użyteczny w tych wszystkich miejscach, gdziekolwiek zdarza się czasem potrzeba ręcznego młocenia zboża. Cena tej Książki, którą wypisać można, jest 2. ruble.

(z P. Półn.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

z Paryża 28go Maja n. s. Pisma publiczne wspominają już o warunkach przyszłego traktatu. „Jeżeli te, mówi gazeta *Journal de Paris*, są takie, o jakich nas upewniają, tedy nie można zaprzeczyć, że Francya w swoim terażniejszym położeniu nie mogła nawet spodziewać się pomyslniejszych. — Niektórzy politycy, przyzwyczajeni marzenia swoich mózgów i swój sposób widzenia rzeczy za ich istotę poczytywać, uskarżają się, że traktując w Paryżu nie można było otrzymać takich warunków, jakie pozyskano, traktując w Wiedniu. Lecz ludzie światli i wszyscy prawdziwi przyjaciele pokoju Europy i szczęścia Francyi, przyznają, że traktat, jaki teraz ma być zawarty, jest sam tylko jedynie do skutecznego podobny, a może sam tylko godzien życzenia. Wśród klęsk, które się zewsząd zwały na Francyę, kiedy jej prowincye napieniały obce woyska, kiedy jej Administracya została rozprężona, a nawet Stolica zajęta, pokój teraz zawarty jest zapewne największym dobrodziejstwem, jakie nam stałość Króla, mądrość i biegłość traktujących, i skłonne do pokoju uczucia Sprzymierzonych Monarchów wyświadczyć mogły.

„Aby tę umowę pokoju godnie oszacować, potrzeba się cofnąć o dwa miesiące w przeszłość, i to położenie, w jakim byliśmy, kiedy woyska Sprzymierzone stanęły u bram Paryża, porównać z tem,

w jakim nas traktat zostawia. Przypomniemy sobie dzień 30ty Marca, ową Epokę, w której Francya ze wszystkich stron naiechana, wyczerpana, dezorganizowana, widziała się bez woyska i bez głowy; albo raczej z głową, którą nie bez przyczyny, o szaleństwo obwiniano; tę Epokę, w której niechęć i trwoga wewnątrz, zewnątrz nienawiść i pogarda, przymuszały nas błagać litości rozjątrzonego, przez wszystkie rodzaje wiarołomstwa i krzywd, nieprzyjaciela; czyliżbyśmy w ten czas naynieszczęśliwszy traktat, któryby nam nawet z naszymi osadami wydarł był część naszych prowincyi, za dobrodziejstwo nie poczytali? Nie byłoby w mocy nieprzyjaciela korzystać z praw zwycięstwa i zdobycia, i ucisnąwszy nasze Prowincye kontrybucyami i rekwiizycyami wszelkiego rodzaju, podzielić nakoniec Francyę? Mielizbyśmy sposob oparcia się jakimukolwiek z jego przedsięwzięć? — I przyjaciele tyrana, którzy tak głośno o naturalnych granicach mówią, nie byliż w ten czas gotowi okupić pokój, przez nayhaniebniejsze warunki? Nie poczytywaliż za szalony egoizm owo momentalne wahanie się w oddaniu twierdz i dochodów Francyi?”

„Lecz w tém wszystkim, ta jest prawda, iż w ten czas żadnym nie byliśmy narodem, żeśmy żadnego Rządu, żadney Administracyi, ani praw nie mieli, że wszystko milczało pod władzą despoty, i że cała Europa przeciwko naszym obyczajom, naszej polityce i naszemu Rządowi pod bronią stała.”

„Pierwszém staraniem Króla i jego Ministrow było, aby nas znowu za naród uznano, i aby, zwracając do stosunków towarzyskich, mogliśmy odzyskać nasze prawa i związki z wielką Familją Europejskich narodów. Na tej zasadzie Rząd oparł swoje działania, tę drogę, na której wszystko odbudowywać potrzeba było, przedsięwziął, i udało mu się szczęśliwie pozyskać pokój dla Francyi. Lecz każdy widzieć może, jaką drogę odbył, jakich trudności doświadczyć musiała negocyacya, aby naród z tak smutnego rzeczy położenia wyprowadzić mogła.”

„Francya po dwóch latach upadków i klęsk niesłychanych, po owym olbrzymim naieździe, jakiego w nowych czasach dzieie nie stawia przykładu, i który nasze woysko, naypiękniejsze na świecie, z miliona ludzi, w przeciągu dwóch lat, do 40,000 zdolnych do boju przywiódł; Francya, mówię, po tak zupełnem rozprężeniu, do całej swojej mocy nagle przywrócona, wszystkie swoje prawa i stosunki pokoiu i przyjazni z narodami obudwóch światów odzyskała! — wypadek ten, zdać mi się tak niespodzianem szczęściem, tak wielkiem dobrodziejstwem, że go żadna ludzka ręka zdziałać nie mogła. — Nie, nie jest to dzieło człowieka, jest to palec Boży!”

Względem nadziei, jaką sobie naród czynić może o nowej Konstytucyi, która jest teraz przedmiotem rozwagi, w porównaniu z dawniejszemi, mówi jedna z gazet Francuskich: „Nasze dotychczasowe Konstytucye były równie jak nasze traktaty (takiego rodzaju, iż w obu znajdowało się zawsze nasienie nowych dopełnień i sporów; i jako z każdego traktatu *Bonapartego* nieuchronnie wojna wynikać musiała, tak też i każda nowa Konstytucya zawierała w sobie jakąś niepewność, która walczyć przeciwko jej skutkom przeznaczona była. Oycowska miłość i sprawie-

„dliwość naszego kochanego i światłego Króla, da nam na koniec prawdziwą Konstytucją i trwały pokoy.”

Pomiędzy zwrotami, które nam nowy pokoy ma zapewnić, liczą także wyspę *San-Domingo*: mogłoby nam wprawdzie brakować na sposobach zdobyć ją teraz mocą od Murzyna *Chrystosa*, terazniejszego jej władcy; spodziewamy się jednak, że można tego będzie dokazać z pomocą jego przeciwnika *Pethiona*, daleko łagodniejszych obyczajów, i że *Chrystos*, równie jak jemu podobny tu na lądzie, przestanie na wyznaczeniu dobrej pensyi, i złoży Rząd przywłaszczony.

Hrabia *Artezji* jest chory na żółtaczkę, jednakże od kilku dni ma się już lepiej. — Syn jego Xiążę *Angouleme*, który od 6ciu miesięcy przebywał w południowych Departamentach *Francyi*, dnia wczorajszego przybył do Stolicy. Małżonka jego w ósmio-konnym powozie o jedną godzinę drogi przeciwko niemu wyjechała, i kiedy po powitaniu powróciła do miasta, nastąpił wjazd uroczysty. Przy bramie Xiążę był powitany przez Prefekta i Radę Muncypalną *Paryża*. Jechał konno, mając po prawej stronie swego brata Xięcia *Berry*, a po lewej Xięcia *Orleanskiego*; za nimi i obok jechali wszyscy przytomni Marszałkowie i Jenerałowie, a parada wojskowa składała się z 12,000 piechoty gwardyi Narodowej *Paryskiej*, z całej jej Kawaleryi, z Regimentu strzelców konnych Xięcia *Berry* i z Zandarmeryi. Xiążę zsiadł w pałacu *Tuileryjskim* i po obiedzie, który jadł z Królem, w wieczor o godzinie 8mej wraz z Królem i z swoją małżonką ukazał się na Balkonie, wśród radośnych okrzyków ludu.

Dnia 26go Maja Król Francuski oddał wizytę NN. Cesarzom *ALEXANDROWI* i *Franciszkowi*, tudzież Królowi *Pruskiemu*.

Dnia 26go Maja znaczne bardzo korpusy wojsk Sprzymierzonych, częścią przez *Paryż*, częścią przez okolice, przechodziły, udając się ku *Renowi*.

Deputacya Officerów armii *Wandeyskiej* składała się około z 300 osob. Na jej czele był Xiążę *de la Trimouille*, Jenerałowie *Wikontowie Melartie de la Besse*, i inni z dawney szlachty. — Dla Dam, które u Dworu chcą być przedstawione, przepisany został osobny ubior. Z Dam obcych, te tylko mogą mieć wstęp do Dworu, które przy swoich Dworach mają ten przywilej.

Dnia 13go Maja Senat ze swojej kassy kazał wyliczyć 10,000 franków, jako ofiarę na postawienie statui *Henryka IV*.

Kardynał *Maurycy*, ten zmienny duchowny, posługacz *Bonapartego*, pozwany został przez Papieża do *Rzymu* dla zdania rachunku z postępów swoich. W jego Biskupstwie *Monte Fiascone*, z rozkazu Papieża, Wikary zatrudnia się urzędem Pastorskim.

Na miejsce *P. Mercier* wybrany został za członka Instytutu *P. Vandebourg*, który Ody *Horacjusza* wierszem Francuskim przełożył. — Dnia 24go Maja w bliskości *Paryża* około *Pontoise* śnieg wypadł. Najcięższy Cesarz *ALEXANDER* raczył dać audiencyą Seniorowi wszystkich sztukmistrzów *Francuskich*, Architektowi *Clerisseau*, który niegdyś był w służbie Jego Babki Cesarzowej *Katarzyny*. Starzec ten 93 lat mający był łaskawie od Monarchy przyjęty. Jest on członkiem Akademii sztuk i wydał dzieło o starożytnościach *Francyi*. — Tenże Monarcha raczył być u Pani *Stael*, na wieczornem literackim posiedzeniu, które miało miejsce u tej Damy. (z *Gaz. Berl.*)

Gazeta *Ryska* donosi, iż twierdzono w *Paryżu*, że pokoy miał być podpisany 27go Maja, a dnia 31go Monarchowie Sprzymierzeni mieli odjechać do *Anglii*. — Utrzymywano tam także, mówi taż gazeta, że *Francya* odzyska przez traktat *Gwadalupę*, *Martinikę*, *St. Domingo*, wyspę *Francuską*, i dwa Kantory w *Malabarze* i *Koramandelu*; że jej zostanie *Avignon*, *Muhlhausen*, a nawet część *Belgium*.

Taż Gazeta zawiera, że w *Rennes*, *Strażburgu*, *Marselii* i *Bordeaux*, utrzymanie nienawistnego podat-

ku poborów zjednoczonych, było przyczyną rozruchów między gminem. W *Paryżu* nawet, d. 10go i 11go Maja n. s. dzienni robotnicy skupili się w tłumach i żądali roboty. Rozproszyła ich Kawalerya i poymała dowodzców. Przy jednym z tych ostatnich znaleziono wiele pieniędzy. — To było przyczyną, iż Król kazał rozpocząć publiczne roboty, gdzie klasa uboższa sposobność wyżywienia się znajdzie.

Nowa Konstytucya, ażeby miała moc obowiązującą dla całego narodu, będzie w przeciągu dni 14tu (rozumie się po ukończeniu oney), przełożona publicznie w najmniejszych nawet gminach ludowi do przyjęcia. Wszyscy Burmistrze mają w powyższym przeciągu czasu mieć u siebie otwarte rejestra, a w tych każdy Francuz powinien położyć imię swoje z dodatkiem *tak* lub *nie*. Kopije rejestrow takowych przesłane będą, jedna Hrabieju *Artezji*, a druga Zwierzchności departamentowej, po upłynieniu zaś miesiąca przyjęcie lub nieprzyjęcie Konstytucyi ogłoszone zostanie. Na wypadek przyjęcia oney, Król wykona następującą przysięgę: *Przyimuję Konstytucyą, i przysięgam jej dokonywać, a oraz czuwać nad tém, aby dokonywana była*. W odezwie ogłaszającej Król przyjmie tytuł: *Ludwik XVIII z Bożej łaski i przez Konstytucyą krajową Król Francuzów i t. d.* W czasie Koronacyi Król odnowi przysięgę.

Kommissya z Ciała Prawodawczego wyznaczona do roztrząsania Konstytucyi składa się z następnych osob. *Lainé, Felix Faulcon, Chambaud Latour, Bois de Savary, Duhamel, Duchesne de Gillevoisin, Faget de Baure, Chlauzel de Coussergue, i Blancart de Bailleur*. Kanclerz Państwa listami do każdego z Członków wydanemi, wezwał ich do rozpoczęcia tak ważnej pracy.

Gazety *Angielskie* donoszą: Zamiarem jest *Ludwika XVIII* wnieść w dniu 31 Maja na posiedzeniu Senatu i Ciała Prawodawczego, ażeby terazniejsi Senatorowie przy urzędach, godnościach i dochodach swoich utrzymani byli; lecz ażeby godność Senatorska nie była uznana za dziedziczną.

W Z O C H Y

z *Genui* 24go Maja n. s. Przed odjazdem Króla *Sardyńskiego*, dla uczczenia tego Monarchy, tu-tejszy Rząd tymczasowy dał wielki maskowy bal w teatrze *Operry*, na którym się znajdowało niemniej 4,000 osób. Dnia 17go Król stąd odjechał, a dnia 20go odprawił wjazd do *Turynu*. Jenerałowie *Austryaccy Bubna i Neipperg* powitali Monarchę. Król wiechał do miasta konno, i udał się naprzód do głównego Kościoła, gdzie *Te Deum* odśpiewane było.

Rząd *Genuński* dla ułatwienia biegących wydatków nakazał złożyć z góry dwu miesięczne podatki. — W *Toskanii* dotychczasowe prawa cywilne zostawione są w swojej mocy, prócz tych, które się ściągają do chrztów, ślubów i rozwodów, a które się przeciwią duchowi katolickiego Kościoła. — *Neapolitancykowie* z *Prowincyi Kościelnych* trzymają całą *Marchią Ankońską*, i powiększey części *Urbińską*, tudzież ważny port i twierdzę *Ankonę*, miejsce handlowe *Sinigaglia*, i *Loret*.

W *Rzymie* legat Papiezki *Rivarola*, uchylił Xięgę praw *Francuskich*; kazał wypłacić osobom zakonnym obojczy płci dwumiesięczną pensyą. Względem powrotu do zakonów, i przywrócenia dawnego porządku, Oyciec Święty sam sobie zostawił w tej mierze ostateczne postanowienie. Wszystkie tytuły przez Rząd przeszły nadane, są uchylone; przywileje miejscowe (*Asyla*) pobytu Posłów, ile te nieprzeciwia się prawu narodów, przywrócone. — W *Korsyce* sami Xięża i Zakonnicy woleli żyć pod *Angielskim* Panowaniem, pod tém albowiem mniej jest Religia uciszona, niż była pod dawnym *Bonapartego* Rządem.

S Z W A Y C A R Y A.

W dniu 21szym Maja, przeprowadzono za *Ren* przez *Bazyleię* 300 dział ciężkiego kalibru. Expe-

dycyna kwatera Sprzymierzonego woyska, iak sły-
chać, ma tu bydź znowu przeniesioną. Spodziewano
się, iż N. Cesarz Austrii w dniu 29tym Maja przez
Bazyleię przejeżdżać będzie; lecz podług późniejszych
doniesień, dzień jego przejazdu niezdaje się bydź ie-
szcze pewnym. Oficerowie Austriacy nieustannie
prawie przez *Bazyleię* przejeżdżający, donoszą: że
woysko Austriackie powraca już z Francji przez *Ren*
po mostach łyżwowych, po niżej *Huningi* postawio-
nych; od dnia 18go przeszło już do 8,000 woyska
Austriackiego przez *Ren*, a marsze jego są tak wy-
rachowane, że każda kolumna w przeciągu iednego
miesiąca stanie w *Wiedniu*, gdzie dalsze otrzyma roz-
kazy. — Niesłychać teraz nic wcale o zbuzzeniu *Hu-
ningi*. Kanton Berneński żąda zmiany w projekcie
do konstytucji. Chce on, aby Sejm nie odprawiał się
w iednym zawsze kantonie, lecz we wszystkich z ko-
lei, aby posiedzenie Deputowanych i Rady związk-
we, odbywały się w miejscu, gdzie indziej iak w
kantonie Zurychskim wyznaczonem; aby pieniądze
w iednym szczególnie i to środkowem bity były mie-
ście; nakoniec aby, gdy będą tego żądały 2 części De-
putowanych kantonów, czynione były zmiany w kon-
stytucji, podług wskazanych prawideł.

Dnia 20go powołanym został z *Bazylei* do *Pary-
ża* Hrabia *Capo d'Istria*, aby zdał sprawę Najświe-
szemu Cesarzowi Rosyjskiemu o stosunkach
Szwajcaryi. Na posiedzeniu dnia 19go Maja wydzia-
łu Seymowego, Ministrowie Mocarstw Sprzymierz-
onych podali mu notę, w której iak słyhać, wyszcze-
gólnione są obszerne stosunki Szwajcaryi, i przed-
mioty mające bydź celem obrad Seymowych. — Hra-
bia *Taleyrand* potwierdzony został od *Ludwika* na Po-
sła przy związku Szwajcarskim. — Jest to rzeczą za-
dziwiającą, której dotąd wytłumaczyć sobie nie mo-
żna: że nie tylko pobieranie cła w *Burglibre* pod *Ba-
zyleię*, tak iak za przeszłego Rządu, przywróconem
zostało, i celnicy znowu się tam znajdują, ale nadto
wprowadzanie osadniczych towarów miało zostać, iak
zapewniaią, na nowo zakazane. — *Hieronim Bona-
parte*, wraz z małżonką swoją, odwiedził obudwóch
swych braci *Ludwika* w *Lauzannie*, a *Józefa* w *Rol-
le* i powrócił stamtąd do *Bernu*. *Józef Bonaparte* na-
pisał romans pod tytułem: *Mojna, czyli wieśniaczka
od góry Cenis*.

D A N I A

Z *Kopenhagi* 27go Maja n. s. Przez Szwecyą
odbieramy wiadomość, że *Xiąże Krystyan*, który w
Eichwold był naówczas wśród zgromadzenia deputo-
wanych, niechciał przyjąć Duńskich Królewskich Kom-
missarzy *Admirała Bille* i *Pułkownika Loenborg*, i że
wezwanie tychże Kommissarzy do Kommandantów
twierdz, nie miało żadnego skutku. — Na ówczas Kom-
missarze przestali *Xiążęciu Królewski* reskrypt, któ-
rym Jego Wysokość wezwany jest do powrotu pod
utrata Królewskiej łaski, i ogłosili odezwę do wszyst-
kich Urzędników. — Doniesiono także *Xiążęciu Kry-
styanowi* i uwiadomiono Norweganów o przybyciu
Cesarzko-Rosyjskiego Kommissarza *Jenerała Orłowa*,
i że Kommissarze innych Mocarstw niezwłocznie są
spodziewani. Naysurowszy wyszedł zakaz zbraniaią-
cy każdego związku z *Norwegią* i za wyraźnym roz-
kazem Króla włożony sekwestr na wszystkie okręty
przychodzące z *Norwegii*. *Bryg Angielski*, który przy-
był teraz do *Sundu*, ma rozkaz ostrzegać i odwracać
wszystkie okręty od brzegów *Norwegii*, z uzbroione-
mi statkami Norweskimi obchodzić się spokojnie,
lecz żadney od nich urazy nie znosić. Minister *Molt-
ke*, otrzymał swoje uwolnienie, i udał się do *Jutlan-
dyi*. — Pewny imieniem *Westerman*, który od *Xię-
cia Krystyana* do *Londynu* był posyłany, tudzież ie-
den bardzo znakomity Urzędnik w *Jutlandyi* będą po-
ciągnięni do zdania sprawy za związek listowny z
Norwegią.

Dnia 19go Kwietnia Sejm *Norwegii* zakończył
swoje posiedzenia. *Xiąże Krystyan* napisał list do
Króla Szwedzkiego, w którym oświadcza: „Ze *Nor-*

wegianie pragną pokoju i niepodległości, że *Szwe-
cya* nie zdoła ich przemocą zamienić w swoich pod-
danych, i że iemu nie pozostał tylko wybor między
dwoma ostatecznościami, albo okryć się hańbą zdra-
dzając ufność *Norweganów*, albo też odpowiedzieć
chwalebnie życzeniom tego ludu, sprawując, dla ie-
go dobra, poruczoną mu Naywyższą Władzę.”

Officer, który ten list wiózł do *Sztokolmu*, przy-
trzymany został na granicach, a zapytany o treść li-
stu, gdy kopią jego oddał, odesłany został na powrót
z nierozpieczętowanym pismem *Xiążęcia Krystyana*. —
Chociaż *Norwegia* równie ściśle od lądu, iak od mo-
rza jest opasana, twierdzą iednak że na rok ieden przy-
najmniej, ze *Szkocyi* i z *Hollandyi* w żywność opa-
trzona została; oprócz tego *Kapitan Hastyn* mianowa-
ny naczelnikiem *Marynarki Norweskiej* zabrał już
kilka *Kupieckich Szwedzkich okrętów*. — *Pan Gylden-
palm*, który stąd odjechał do *Norwegii*, gdzie *Sekre-
tarzem stanu* był mianowany, w *Szwecyi* przytrzy-
many został, i iako więzień stanu do *Sztokolmu* od-
prowadzony. — Mianowani dla pośrednictwa w uła-
twieniu trudności z *Norwegią* przez Mocarstwa Sprzy-
mierzone Kommissarze, są następujący: ze strony Ros-
syjskiej *Hrabia Orłow*, z Austriackiej *Steigentesch*,
z Pruskiej *Maier Martens*, z Angielskiej ieszcze nie
wiadomy. (z *G. Berl.*)

W. B R Y T A N I A

Z *Londynu* 24go Maja n. s. Negocjacye o pokoy
z *Ameryką* nie w *Gotenburgu* ani w *Hadze*, ale w *Gan-
dawie* odbywać się mają. Tymczasem coraz większe
siły z naszej strony biorą kierunek ku *Ameryce*. O-
prócz *Jenerała Picton*, ieszcze *Jenerałowie Beresford
i Hill* z *Armii Wellingtona* tamże udać się mają. — Z
Bermudy wiele *Okrętów* bronią i amunicyą ładownych
popłyną ku *Prowincjom południowym Zjednoczonych
Stanów Ameryki*, co oznaczać może, że w samym kraju
mamy stronników, których bronią opatrzyć potrzeba.
Bohater Amerykański na morzu, *Kommodor Rodgers*
kazał rozbroić fregatę, *Prezydent*, którą dowodził,
a sam osobą swoją, udał się do *Kanady*, zapewne dla
obietcia dowodztwa siły *Morskiej Amerykanów* na tam-
tych morzach.

Godna jest uwagi wiadomość którą odbieramy z
morza śródziemnego, iż w nocy z 25go na 26ty *Stycznia*,
wsrod *Archipelagu*, mała wyspa od *Turkow* wyspą *Sal-
lomona* zwana, pograżyła się nagle w głębiny morza.
Noc była ciepła i wcale spokojna.

H I S Z P A N I A

Z *Madrytu* 14go Maja n. s. W Proklamacyi,
którą Król wydał przed odjazdem z *Walencyi*, pod
dniem 4 t. m., czytamy między innemi: „Tak jest,
prawdziwi i wierni *Hiszpanie!* dotknęły głęboko mo-
iej duszy wasze klęski i cierpienia, i przysięgam,
że nie będziecie zawiedzeni w szlachetnych nadzieiach,
które macie o Władcy swoim. Dla własnego tylko
swojego dobra oddaście mi w ręce ster Rządu, i ia
na tém iedynie zasadzę chwałę i zaszczyt mojego Imie-
nia. Chcę bydź głową narodu bohaterów, któremu
wiekopomne czyny ziednały podziwienie innych lu-
dów, i który swój honor i swobodę z taką sławą
umiał utrzymać. — Nadużycia, które miejsce miały,
nie należy przypisywać narodowemu charakterowi
Hiszpanów, ale kilku szczególnym osobom, i nie-
szczęśliwemu zbiegowi okoliczności, iaki trudno, aby
się gdzie indziej mógł zdarzyć w iednym czasie.”

W dzień swego wyjazdu z *Walencyi*, Król uprze-
dzony zapewne o uczuciach i skłonnościach mieszkań-
ców *Madrytu*, pod dniem 5tym Maja, oświadczył:
że mając wzgląd na wierność i przywiązanie, iakich
mu po abdykacyi tronu przez Jego Oyca miasto *Ma-
dryt* dało dowody, i na te, iakich przez czas swo-
iego więzienia we Francji od niego doznawał, nim
skuteczniejszą nagrodą okaże mu wdzięczność swo-
ią; tymczasowie stanowi, aby do nazwiska „*Wiernego
i Cesarzkiego*”, przybrało ieszcze imie „*bohaterskie-
go*”, miasta: Członkom zaś jego Rady tytuł, *Jasnie
Wielmożnych* dawany będzie.

Król dla każdej Parafii w Madrycie, jako ofiarę za swoje przybycie, kazał ze swojej szkatulki wyliczyć po sto dublonów, dla rozdzielienia między biednych, dodając przytym, że go to naglebiej dotyka, iż w tej chwili dobroczynność swoją tak małą kwotą ograniczyć musi.

Ministrami swoimi Król mianował: Xięcia *San Carlos*, do interesów zagranicznych, a nawet tymczasowie do Departamentu wojny. Ministrem Finansów jest *Salazar*; Ministrem do spraw Indyjskich *Lardizabal*, Ministrem sprawiedliwości i przebaczenia *Macanaz*.

Co się tycze druku, wyszło już tymczasowe urządzenie ograniczające wolność wydawania tych pism ulotnych, które duch stronnicy aż do buntu pobudza.

Deputowani Korteżów i Członkowie Regencyi, których zaprowadzono do więzienia, zostali w nocy z 10go na 11ty Maja, częścią przez Magistrat, częścią przez Gubernatora wojennego *Eguia* aresztowani. Pomiedzy uwięzionemi znajdują się, Minister Sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; kilku pisarzy, między innemi *Don Augustyn Arguelles*, nazwany, boskim; Oficerowie, Xięża, Mnichy i Aktorowie; znajduje się także *Martinez de la Rosa*, ten sam deputowany, który na posiedzeniu Korteżów 6go Maja, wniósł aby każdy, który o najmniejszej odmianie w konstytucyi mówić będzie, śmiercią był ukarany. — Z resztą przekonani jesteśmy, że po skończeniu rewolucyi wszyscy, nawet najzagorzalsze głowy, będą przywołane albo wypuszczone na wolność, iak to było we Francyi, skoro tylko żadna nowa fermentacya nie groziła publicznej spokojności. Wszyscy obłąkani otrzymają przebaczenie z zapomnieniem, i w miarę ich zdolności i talentów użyci będą w służbie publicznej z prawdziwą korzyścią narodu. (z *G. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Pismo, które się pokazało w Paryżu, pod tytułem, *Hamburg i Marszałek Davoust*, kończy się temi słowy: „Nakoniec Marszałek *Davoust* był przymuszony z pod twardego swojego Panowania uwolnić to, tak długo nieszczęśliwe, miasto. Lecz będzie temu wodzowi dozwolono, używać wspólnie dobrodziejstw odrodzenia Francyi, i iak innym Marszałkom na zebranych laurach spoczywać? Uydzież mu bezkarnie to zdeptanie wszystkich praw ludzkości i narodów przez długi szereg samowolnych postępów, to zagrabienie banku, wspólnej własności wszystkich handlujących towarzystw, to pozbawienie życia tylu tysięcy niewinnych ofiar, których pierwej wtrącił w najokropniejszą nędzę, to nakoniec ostateczne zniszczenie, spustoszenie i spalenie jednego z najpierwszych w Niemczech, a może i na ziemi handlowego miasta? Nie odpowiedź on za życie tylu mieszkańców, których rostrzelać, albo którym w kajdanach i ciemnicach umierać rozkazał? I nie będzie dopełnionym nad nim wyrok, o który Niemcy, o który cała Europa, o który się Niebo i ziemia u Francyi dopomina? — Tak, bez wątpienia — Sprawiedliwość była najpierwszą cnotą Królów Francuskich. — *Ludwik XVIII.* z najsurowszą bezstronnością kaze roztrząsnąć postępowanie Marszałka *Davoust*, Hrabiego *Hogendorpa* i P. d? *Auignon*. Równie sprawiedliwi iak surowi Sędziowie wydadzą swój wyrok o ich sprawach; ukarzą oni występnych, a przez publiczne ściganie zbrodni oddadzą sprawiedliwość temu tak długo i tak niegodnie uciskanemu miastu.

— Gazeta Frankfortska pod 20tym Maja donosi, że Jenerał Pruski *York* dnia 22go ze swoim głównym sztabem przybył do *Leodium*, i że podług ogłoszenia, które się tamże 24go Maja ukazało, kraj *Leodijski* i cały Departament *Ourthe* osadzony będzie przez wojska Pruskie pod wodzą Jenerała *Yorka*.

— W *Kopenhadze* aresztowano kilka osób, które miały związek listowy z Xięciem *Krystyanem*, będącym w *Norwegii*.

Rząd Duński wyrokiem dnia 12go Maja datowanym, Xięstwom *Slezwiskiemu* i *Holsztyńskiemu* wszel-

kiego związku i wszelkiego handlu z *Norwegią* zabronił.

Dnia 26go Maja z wojsk Cesarsko Rossyjskich weszła do *Lipska* pierwsza z Francyi powracająca brygada artylleryi pod wodzą Pułkownika *Dolgozaburowa*. Widok iey każdego w prowadził w podziwienie; wyborna postawa ludzi i koni, naydoskonalszy porządek i żadnego śladu wytrzymanych i zwyciężonych tak wielu trudów. — Dnia 24go Maja przechodziły przez *Lipsk* kilka batalionów milicyi Saskiej, które się do domów swoich udały.

Do *Hamburga* d. 1go Czerwca n. s. przybył Poseł Pruski Hrabia *Grothe* i oddał Senatowi swoje listy wierzytelne. — Podpułkownik *Mettlerkamp* Naczelnik Legii Hanzeatycznej po wejściu do *Hamburga*, wydał do towarzyszywozów broni rozkaz dzienny, w którym do nich mówi: „Nie stoimy więcej w polu przeciwko nieprzyjacielowi: precz zatym od nas, towarzysze, wszelka wojskowa zuchwałość. Zleby ona przystała obywatelom, którzy tylko za oyczyzną broń podniesli. Nie wspominamy o naszych trudach i zasługach, niech raczy serdeczna uprzejmość naszych współziomków, skromnością naszą ujęta, okaże nam, żeśmy zawsze prawemi *Hamburczykami* byli. Dowiedzmy im, że kiedy nasz zawód wojenny był dla nas szkołą porządku, posłuszeństwa i karności, nie uczynił on nas obcemi żadnej z tych cnot, które syna oyczyzny i spokojnego obywatela zdobić powinny.

— Dnia 24go Maja n. s. po czterodniowej chorobie umarł Xiąże dziedziczny *Dessauski*.

— W *Bawaryi* znajduje się jeszcze 10,000 Włoskich jeńców, którzy małemi hufcami po 200 i 300 ludzi do oyczyzny odchodzą.

— Fabryka broni w *St. Etienne*, blisko *Lugdunu* która codziennie 800 sztuk ręcznej strzelby Francyi, dostarczała, przez wojska Sprzymierzone, na niewiele dni przed nastąpionym rozejmem, została wprawiona w stan, który ią na wiele lat nienżyteczną uczynił.

Gazeta *Ryska* zawiera następujące wiadomości: Wojska Rossyjskie w swoim powrocie, które miały przechodzić przez *Berlin*, odebrały rozkaz prostą drogą z *Lipska* iść ku swoim granicom. Wojska Xięstwa Warszawskiego, które się jeszcze we Francyi znajdowały, udały się także do Xięstwa, i już są w marszu. Do *Genui* miał już przybyć okręt z wyspy *Elby*, który nioś na sobie flagę białą z czerwonym i miał paszport podpisany; Napoleon, Władca *Elby*. Włoskie gazety nazywają go, Xięciem *Elby*. — Lubo Król Francuski Pułkownikom wojska liniowego przeznaczył był złotą lilią, wyszedł jednak później rozkaz nie noszenia innej, jak srebrnej: taką albo wiem dał za przybyciem swoim Hrabia *Artezii* całej gwardyi narodowej, dozwolenie zaś noszenia złotej wzbudziłoby zazdrość i niechęć, którey unikać należy.

— Taż gazeta donosi z *Turcyi*, że Zdobyćcia przez *Baszę Egiptu* w Arabii uczynione podlegają dzisiejszy wielkiej niepewności. Złożenie i uwięzienie *Szeryfa Mekki* wzbudziło w tém mieście wielkie nieukontentowanie, i wdowa ukaranego śmiercią, w roku przeszłym w *Konstantynopolu*, *Madaify*, stanawszy na czele *Wehabitów* poraziła *Jussum Baszę* i odparła go aż do *Taify*, skąd on wysłał do Ojca swego do *Kairu* gońca, prosząc go o śpieszne posiłki.

1 Kommissya dla sprzedaży dóbr Koronnych w Gubernii Wileńskiej ustanowiona, podaje do powszechnej wiadomości, że ponieważ wszystkie majątki, dotąd skutkiem poprzedniczych urządzeń konfiskacie ulegające, Ukazem Rządzącego Senatu pod dniem 25 ominionego miesiąca Maja, na mocy Imiennego Nayszyzszego rozkazu nastalym, są wyjęte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pretensjach do właścicieli ulegających konfiskacie majątków złożyli iakiekolwiek papiery i dokumenta w dowodzie swej należności, raczą dla odebrania takowych, iawić się do Kancellaryi tej Kommissyi sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych do tego plenipotentów.

Sekretarz *Antoni Wiskowski*.

POZWY EDYKTALNE

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-
SCI Samowładnego całą Rossyą &c. &c. &c.

Roku 1814 miesiąca Junii 10 dnia. Na skutek
Rezolucyi Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego pod
dniem 29tym Aprila roku bieżącego zaszley, przez Ga-
zetę Kuryera Lit: pol Numerami 35, 37 i 38 trzy-
krotnie ogłoszoney, Urodz. X. Taulery Wołczacki Ka-
nonik Infl: brat rodzony i Sukcessor zeszłego JW. JX.
Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaseńskiego, Ka-
walera orderu S. Stanisława, przez niniejszy *Edyktal-
ny Pozew*, wzywa przed Sąd Ziemski Powiatu Wi-
leńskiego dla rozpatrzenia z Regestru Taktowego, dzie-
ła fakcyi, oraz rozmyślnie i niesłuchanie dopełnionej
fabrykacyi Tranzaktu, tytuł Testamentu zeszłego Bi-
skupa Wołczackiego, noszącego, tych wszystkich, któ-
rzy w tymże sfabrykowanym tytulo Testamentie są
pomieszczeni; jako to: Urodzonego Michała Wołzac-
kiego Sędz: Granicz: Oszmiań: i jego dzieci, Jakuba
i samą Hofmanow, Andrzeja Łukaszewicza lub jego
Sukcessorow, Adama Soltana Marszałkowieza Lit: Hi-
polita i Wiktoryę Wołkow Sędziow Graniczn: Nowo-
gródzkich, Antoniego Popławskiego, Symplicyana Po-
pławskiego Prezydenta Ziem: Lidz: Potomstwo An-
toniego Wołczackiego, Walentego i Karola Moniu-
szkow, Bogumiłę Moniuszkównę, ad praesens Trze-
meskę, Maryannę Moniuszkową, Jana, Wincentego
i Michała Wołczackich, Cypryana Wołczackiego, Ta-
deusza i Michała Popławskich, Jana i Petronellę z Woł-
czackich Karpowiczow, Fabiana i Rozalię z Wołzac-
kich Szukiewiczow, Zienkowiczow z Wołzac-
kiej rodzących się, Cypryana Wołka z Wołczackiej
rodzącego się, i siostry onego, XX. Dominikanow Wi-
leńskich S. Ducha, XX. Bernardynow Wileń: XX. Kar-
melitow Ostobramskich, XX. Karmelitow przy Ko-
ściele Wszystkich Świętych mieszkających, XX. Fran-
ciszkanow Wileń: JX. Koniuszewskiego, oraz sług JP.
Zuka byłego Ekonoma, i JP. Ostrowskiego, tudzież
Krzysztofa Szweda, Stanisława Kuchmistrza, Kazi-
mierza Jurewicza lokaja, Kuczera Stanisława, furma-
na Barana — „ Przy takowem wezwaniu do nayry-
chlejszego stawania przed Sądem Ziemskim Wileńskim,
Osob powyżey wyrażonych, Urodz: X. Kanonik Woł-
czacki Brat Rodzony i Jedyny Sukcessor zeszłego s. p.
Biskupa Tomaseńskiego, Sądzi się być obowiązany
stosownie do Rezolucyi Sądu Ziem: Wileń: objaśnić
pokrótce wszystkich przez ten Edyktalny Pozew przy-
zywających się, że zaraz po śmierci JW. JX. Bisku-
pa Wołczackiego, w Dobrach jego Suderwie w roku
1810 dnia 4go miesiąca Decembra zdarzoney, przed
przybyciem jeszcze Załgo X. Kanonika do tych Dóbr
czyniona była urzędowa inwentarya wszystkich po ze-
szłym Biskupie pozostałych papierow, i takowa In-
wentarya żadney zeszłego Biskupa Testamentowey dy-
spozycyi nie znalazła. — Po niejakiem czasie JPP. Mo-
niuszkowie i Trzemescy, Sukcessorowie zeszłego Ada-
ma Moniuszki, na usługach Biskupa zostającego, za-
łożywszy sobie coś pozyskać z zakłócenia spokoyno-
ści Załgo X. Kanonika, pozwal go do Ziemstwa Wi-
leńskiego, żądając komportacyi Testamentu zeszłego
Biskupa i dowodząc supposita i przywidzenia, że ze-
szły Biskup nie mógł o nich jako o Sukcessorach słu-
gi swego zapomnieć, a zatem że nie mógł umrzeć
bez Testamentowey dyspozycyi. — Ten proces Uro-
dzonych Moniuszkow i Trzemeskich przez wszystkie
najtwardsze i nadzwyczajne stopnie przeprowadzo-
ny w Ziemstwie Wileńskim, skończył się jednak na
tém, iż rzeczy niebyłey stworzyć nie było podobna,
a zatem wszystkie marzenia względem wyszukania
aktualnego Testamentu zeszłego Biskupa upaść mu-
siały same przez się, i Dekret Ziemski Wileński w
roku 1814 dnia 10 miesiąca Marca oczewiście fero-
wany, od napaści w tym względzie, tak Załgo X.
Kanonika, jako i inne do teyże sprawy implikowane
osoby uwolnił. Lecz w ciągu tego processu Urodz:
Moniuszkow i Trzemeskich odkrył się nowy obiekt,
który cechę oczewistej fabrykacyi nosi na sobie. —
Urodz: Moniuszkowie i Trzemescy, in traktu Spra-
wy swojej przeciwko Załmu X. Kanonikowi, do
Ziemstwa Wileń: wprowadzoney, pozwal do tegoż
Ziemstwa Urodz: Symplicyana Popławskiego Prezy-
denta Ziem: Lidz: dopominając się u niego o Testa-
ment zeszłego Biskupa, który podług ich wiadomości

miał się u tegoż Urodz. Popławskiego znajdować. —
Po takowym zapozwie nie zostawało Załmu X. Ka-
nonikowi, iak tylko czekać wprowadzenia Sprawy ze
strony Moniuszków i Trzemeskich, przeciwko Po-
pławskiemu, oraz złożenia przed Sądem mniemanego
zeszłego Biskupa Testamentu. — Lecz gdy Urodzeni
Moniuszkowie i Trzemescy, ani Pozwu swego prze-
ciwko Popławskiemu popierać, ani też Aktoratu z nim
łączyć nie chcieli; na ówczas Załcy widział się być
przymuszonym, dla odkrycia tych niepojętych zabie-
gów w Sprawie, pozwać Urodz: Popławskiego, o nie-
zwłódną reprodukcya mniemanego przez Trzemeskich
i Moniuszków, poszukiwanego Testamentu, i gdy ta-
kowa reprodukcya przed Sądem Ziemskim Wileńskim,
uskutecznioną została, na ten czas Urodz. Trzemescy
i Moniuszkowie, odstręczeni oczewistemi dowodami
fabrykacyi przez Urodz. Popławskiego, razem z tym
mniemanym Testamentem, złożonemi; tegoż tytulo Te-
stamentu, onego skutków z dalszemi stronami w Spra-
wę wchodzącemi Sądownie zrzekli się, i z tego po-
wodu na instancya Załgo Kanonika, takowy z fał-
szowany tytuł Testament, wespół z dowodami jawney
fabrykacyi, i explikacyą Urodz. Popławskiego, przez
wyrok Sądu Ziemskiego został zalokowany. — Jakie-
mi zaś drogami tenże sfabrykowany tranzakt przyszedł
do rąk Urodz: Popławskiego, tenże Urodzony Popław-
ski Prezydent Ziemski Lidzki złożył w Sądzie Ziem-
skim Wileńskim następne objaśnienie. — Imo: Ze
w czasie ostatnich Seymików Lidzkich, Urodz. Fabian
Szukiewicz pokazał mu ten szpargał, o którego fał-
szywości, gdy Urodz. Popławski, iako brat cioteczno-
rodzony zeszłego Biskupa i znaiący iego rękę za pierw-
szym rzutem oka natychmiast przekonał się; starał
się tedy od Urodz. Fabiana Szukiewicza wydobyć o-
ny, przez obawę ażeby wrzucony w akta, i zatra-
cony potym w Oryginale, całej famili daremnie nie
zakłócił. — 2do: Ze gdy wydobył takowego szpar-
gału z rąk Fabiana Szukiewicza Urodz. Popławski nie
widział łatwem, był przymuszony wydać na Imie Zo-
ny iego Dokument assekuracyyny na złch 30,000. —
3tio: Ze takim sposobem wydobywszy ten szpargał,
starał się zebrać autentyczne, o fabrykacyi tego szpar-
gału, przekonujące dowody, które razem w Są-
dzie Ziemskim Wileńskim ulokowane zostały. — Gdy
więc Sąd Ziemski Wileński przez rezolucyą swoją na
dniu 29tym Aprila postanowił, ażeby dla weyrzenia
w ten szpargał, i w dowody fabrykacyi onego, wszyscy
ci, którzy w tymże szpargale tytuł Testamentu, ze-
szłego Biskupa Wołczackiego noszącym, są pomieszcz-
ni przez Załgo X. Kanonika Pozwem Edyktalnym
adcytowani zostali; przeto tenże Załcy X. Kanonik
Wołczacki, przy krótkim opisanu powyższych oko-
liczności, adcytuując wszystkie powyżey przez szczegóły
wyrażone Osoby, żąda: przy Aktoracie z Regestru Ta-
ktowego wyraźnegoze strony pozylających się i Sąd-
owego oświadczenia, kto z nich przy wyrażonym zfał-
szowanym Tranzakcie tytuł Testamentu zeszłego Bi-
skupa noszącym obstawać będzie, ażeby wiedział przed
kim ma bronić, prawem natury po rodzonym bracie
spadłego na się majątku, tudzież na kim ma poszu-
kiwać kar i wydatków, za zakłócenie swej spokoyn-
ności, za równo iak i na tych, którzy sprawcami tako-
wego dzieła być się okażą, takowy Pozew przybi-
ty w oddzielney zgodney niniejszey kopii do drzwi
Sądowych Subselliów Powiatu Wileńskiego.

Bonawentura Bancewicz W. P. W.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-
SCI Samowładnego Całą Rossyą &c. &c. &c.

Pozew Edyktalny przed Sąd Ziemski Pttu Zawi-
leyskiego z instancyi UUrch Kazimierza Sulistrowskiego
Konsyliarza Stanu Kawalera Orderów, Augusta Hrabę
Brzołtowskiego — Daniela Buczyńskiego Podkomorzego
Powiatu Zawileyskiego iako Opiekunów — Teressy z O-
skierków Matki, Stanisława, Napoleona, Xawerego Sy-
nów, i Emilij córki Chomińskich, iako Aktorów rzeczy
i Sukcessorów zeszłego Tadeusza Chomińskiego Chora-
żego Powiatu Zawileyskiego — Po UUrch Xiążęcia Sta-
nisława Puzyń — Xiążęcia Wincentego Giedroycia —
Walentego Strutyńskiego Majora — Ignacego Chomiń-
skiego Prezydenta Ziemskiego Oszmiańskiego — 2. Igna-
cego Chomińskiego Kapitana — Antoniego Chomińskie-
go — Felixa Chomińskiego — Sławińskiego byłego Ka-

pitana Sprawnika terasnieyszego Strapczego — Alexan-
dra Jesmana Regenta Komissyi Edukacyney — Uro-
dzonego Komara Dziedzica terasnieyszego Dóbr Hanu-
szyszek nabytych od Chomińskich — Kordziukowskiego
byłego Assesora Sądu Głggo Litt: Wileńskiego — Ła-
banowskiego — Antropowa Małora woysk Rossyyskich —
Józefa Augustowskiego — Żaluskiego — Hilarego Chrz-
zanowskiego, Raymunda Łokuciewskiego — Wincentego
Jasiukiewicza — Benedykta Paszkiewicza — Józefa
Kurkowskiego — Ignacego Zubowicza — Hryncewi-
cza — Antoniego Horodeńskiego — Zameckiego —
Grodzkiego Starostę — Justyna Czernickiego — Jur-
iewskiego Prowiantskiego Małora, Jezierskiego — Sza-
durkiego, Sobolewskiego — Dominika Tyszkę — Józef-
fa Laudę, Poźniaka — Houwalda, Proszyńskiego — Ja-
na Jeltowicza Bendnarza — Kiernowski — Po Wło-
ścian Hanuszyńskich pod Assystencyą ich Dworu i Pa-
nów — Po Włościan Zamoyskich równie pod Assysten-
cyą Dworu i Panów — Włościan Szeszolskich także pod
Assystencyą Dworu — Po Żydów, Morthela Jankielow-
wicza — Josiela Szmuyłowicza — Dawida Mendelowi-
cza arędarza Szeszolskiego — Izraela Jankielowicza —
Abrahama Hirszowicza — Orella Sznapiskiego — Lipnisz-
kiego — Chaima Leyzerowicza — Wólfa Chaimowic-
za — Wyniesiony — *Mieniąc o to:* Kiedy Złoty Opie-
kunowie Nieletnich Dzieci zeszłego Tadeusza Chomins-
kiego obowiązani zostawszy wspólnie z Matką dbać
o powierzoną sobie Sierotę, najdują między pozos-
tałymi Nieboszczyka ich Ojca papierami dowody wielo-
rakiem onemu summownych należności, pozyskanie
których tak dla zaspokojenia odżywiających się Kredy-
torów Nieboszczykowskich, iako też dla podniesienia
Edukacyi Nieletnich, ponieważ pryncypalnieyszą Opieki
zajmować winno troskliwość — Gdy Obżilni Debitoro-
wie s. p. Tadeusza Chominskiego, ani się sami do O-
piekunów nie zgłaszają, ani żadney o swojej nawet Per-
systencyi nie dając wiadomości, nie czynią nadziei do-
browolney bez processu satysfakcyi; dla jednoczasowey
więc rozprawy tak z temi którym się Pozwy mogą polo-
żyć na ich majątkach, iako też z temi których konie-
czność zmusza awizowania przez Gazetę pozywając do
jednego Sądu; poszczególne stosunki do każdego z przy-
pozywających się osób regulowane następnym specyfik-
ką porządkiem — Imo: Z przedaży Hanuszysek na na-
bywcy tych Dóbr Obżilnym Komarze pozostało zeszle-
mu Tadeuszowi Chominskiemu czer. złtch 2,000 tak wy-
świecają Regestra datty 1802 Aprila 25 — 2do: Obża-
łowany Augustowski za Dokumentem datty 1796 Marca
31 winien x 2. — 3tio: Obżałowany Xiaże Wincenty
Giedroyć za Dokumentem 1798 Marca 15. x 5. —
4to: Obżilny Żaluski za Dokumentem 1798 Xbra 15
x 5. — 5to Obżilny Hilary Chrzazanowski za Dokumen-
tem 1800 Maia 20 x 25. — *Włościanie Hanuszyscy*
za Regestrem 1801 Aprila 23 złtch 4,404 gr. 17. —
Cik Włościanie za Regestrem 1802 Marca 12 złtch 5,037
grószy 18. — 7mo: *Włościanie Zamoyscy* za Regestrem
złtch 1,609 gr. 20 Obżilny Raymund Łokuciewski za
Obligiem 1803 Apr. 23 czerwonych złotych 300, a
za drugim Obligiem 1804 Marca 11 czer. złtch 73. —
8vo. Obżilny Wincenty Jasiukowicz za Obligiem 1804
7bra 16 x 25 — 9no. Obżilny Benedykt Paszkiewicz
za Obligiem 1805 Marca 10 x 30 — 10mo. Obżilny
Józef Kurkowski za Obligiem 1805 Aprila 13 x 60 —
12mo. Xże Stanisław Puzyna za Obligiem 1806 Febr:
12 f. 1500. a za drugim Obligiem 1807 Marca 12 złt:
800 — 12do. Obżilny Ignacy Zubowicz podług Listu i
Tabelli datty 1807 7bra 19 f. 1192 gr. 10 — 13tio.
Obżilny Hryncewicz za Regestrami datty 1803 Marca 11
f. 52 gr. 15 — *Tegoż Roku* Aprila 21 f. 503 gr. 21,
znowu tegoż Roku złt: 5 — datty 1809 f. 2378 gr. 12 —
14to. Obżilny Antoni Horodeński za Obligiem 1808 Aprila
30 f. 400 — 15to Morthel Jankielowicz za Obligiem
1808 8bra 13 f. 5330 — 16to. Obżilny Zamecki za
Listem Ur. Augustowskiego R. 1808 8bra 19 f. 266 gr.
20 — 17mo. Josiel Szmuyłowicz za Obligiem 1809 Aprila
29 złt: 3333 gr. 10 — *Tegoż czasu* za Wódki gar-
cy 572 złt. 2666 gr. 20 — *Tegoż Roku* Augusta 12 za
Obligiem f. 400 — 18vo. Obżilny Ignacy Chomiński za
Regestrem 1809 f. 200 — 19no. Obżilny Starosta Gro-
dzki za Zygmunta Grodzkiego podług Dekretu 1809
f. 2333 gr. 10 — 20mo. Dawid Mendelowicz Arędarz
Szeszolski za Obligiem, 1809 Maia 27 złotych 2066 gr.
20 — 21mo. Izrael Jankielowicz za 2ma Obligami datty

1809 Maia 27 f. 480 — 22do. Abraham Hirszowicz za
Obligiem 1809 Maia 27 f. 400 — 23tio. Obżilny Ma-
ior Antropow za furaz podług Regestru 1809 Xbra 10 f.
2459 — 24to. Żyd Orel Sznapiszki za Regestrem 1809
f. 2000 — 25to. Żyd Lipniskski za Regestrem 1809 f.
2000 — 26to. Obżilny Jastyń Czernicki podług notatki
datty 1809 f. 1000. — 27mo. Obżilny Juriewski podług
notatki datty 1809 f. 200 — 28vo. Obżilny Jezier-
ski za Regestrem 1809 f. 133 gr. 10 — 29no. Obżilny
Szadurski za Regestrem 1809 f. 266 gr. 20. — 30mo.
Obżilny Sobolewski podług notatki 1809 f. 200 — 31mo.
Obżilny Dominik Tyszko podług notatki 1809 f. 120 —
32do. Obżilny Józef Lauda podług notatki 1809 f. 200,
33tio. Obżilny Poźniak podług notatki 1809 f. 9600.
34to. Chaim Leyzerowicz za Regestrem 1810 Februar. 8
f. 248 gr. 15 — 35to. Obżilny Houwald za kulową sto-
mę podług karteczki 1810 Marca 21 f. 300 — 36to.
Obżilny Proszyński za Listem W. Augustowskiego 1810
Maia 6 f. 66 gr. 20 — 37mo. Obżilny Jan Jeltowicz
Bendnarz za Obligiem 1810 Maia 10 f. 334 — 38vo.
Obżilny Kiernowski za Jęcamien podług Rewersu Pana
Bichniewicza 1810 Maia 31 f. 40 — 39no: Obżilny Fe-
lix Chomiński za Obligiem 1810 8bra 27 f. 566 gr. 20.
40mo: Obżilny Walenty Strużyński za Obligiem 1810
Xbra 18 f. 10,000 — 41mo: *Włościanie Szeszolscy* za
Regestrem 1811 Apryla 23 f. 32,071 gr. 10 — 42do:
Obżilny Alexander Jesman za Regestrem z Possejy Sze-
szolskiej 1811 Maia 15 złtch 48,878 gr. 14 — 43tio:
Obżilny Łabanowski z Remaneotow Szeszolskich podług
Regestru 1811 f. 1090 — 44to: Obżilny Asesor Kor-
dziukowski z Szeszol za Regestrem 1812 Apryla 14 f.
1498 gr. 20 — 45to: Obżilny Prezydent Chomiński za
Córke Izabellę podług Regestru f. 246 gr. 20 — 46to:
Żyd Wolf Chaimowicz za Obligiem bez datty f. 3333
gr. 10. 47mo: na Obżilnym Antonim Chomińskim podług
Notat Nieboszczyka znaczne zlegaia ręcznie pożyczane
summy — 48vo: Obżilny Stawiski Strapczy za Obli-
giem R. S. 600 czyli f. 4000 — A bez Obligu R. S.
500 — Po zgromadzeniu iakowych Debitorow Nieletni
Sukcessorowie zeszłego Tadeusza Chominskiego pod praw-
ną Assystencyą Opiekunow swoich działający Proszą —
Uwierdzenia wszystkich Obligow, Kart, Karteczek, No-
tat, Rewersow, Listow, Regestrow, zgola wszystkich do-
wodow iakie tylko bydy mogą ze strony Małoletnich w
Sądzie złożonemi ku wsparciu pretensyow summownych i
rachunkowych powyżey opisanych tak pure z rękodayney
pożyczki iako i z innego iakiegokolwiek źródła wypły-
wających — Nieletnim Sukcessorem należnych, i teraz
poszukujących się — *Sądzenia* za onemi Kapitałow z pro-
centami od datty respective każdego zawinienia wypada-
jącemi, z zamierzeniem terminu do exolucyi iak nayry-
chleyszego — A za nieopłaceniem przez kogokolwiek z
Debitorow w terminie oznaczonym, uznania Inekwitacyi,
lub Extenuacyi do wszelkiego gdziekolwiek naydywać się
mogącego majątku, albo za nieznaizdzeniem leżącego,
dozwolenia sprzedania przez licytacyą każdej zadłużone-
go ruchomości, z zawarowaniem naymocniejszy! *Aby*
uzyskany Dekret czy oczewisty, czy kontumacyiny ulty-
marny, nie zważając na żadne niewłaściwe jakimkolwiek
sposobem wyprokurować się mogące, mianowicie dla
Chłopow i żydow Dworne obrony, był przez każdą Wła-
dę nie tylko w Powiatách Gubernii, kędy się Konwik-
cyja przewidzie, ale nawet i w każdej, gdzie się dłuż-
nika fundusz okaże, ściśle wyeksekwowanym — *Powrótu*
expensow prawnych — i tego wszystkiego decydowania,
co czasu Sprawy dowiedzionym będzie — *Salva melio-*
ratione.

Roku 1814 miesiąca Junii . dnia. Wozny niżej
podpisany zeznaie, iż dla niewiadomości kędy niżej wy-
rażeni mieszkają, to jest: W W. Augustowski, Wincenty
Giedroyć, Żaluski, Ignacy Zubowicz, Hryncewicz,
Antoni Horodeński, Zamecki, Major Antropow, Juniew-
ski, Jezierski, Sobolewski, Proszyński, Bendnarz Jeltowicz,
i Kiernowski — oraz Starozakonni Morthel Jankielowicz,
Josiel Szmuyłowicz, Izrael Jankielowicz, Abraham Hir-
szowicz, Chaim Leyzerowicz i Wolf Chaimowicz, z któ-
rych chociaż dla formy prawney tak pierwszym do drzwi
Sądowych, jako i drugim przypozyswającym się Debito-
rom zeszłego Tadeusza Chominskiego do drzwi Szkoły
Żydowskiej w Wilnie przybite osobne kopie, jeszcze i
tę kopią osobną ku dokładniejszy awizacyi podaje do Ga-
zety — Pisan ut supra.

Wincenty Kuczewski Wozny Pittu Wileń.